

ТЕРЕТ ДОКАЗИВАЊА

Код кривичног дела неовлашћено искоришћавање ауторског дела или предмета сродног права из члана 199. став 3 у вези става 2. Кривичног законика терет доказивања ауторства није на дистрибутеру, већ на лицу које сматра да је аутор, сходно члану 9. Закона о ауторским и сродним правима.

Из образложења:

Првостепени суд у образложењу побијаног решења наводи да нема доказа да је окривљени основано сумњив за дело које је предмет оптужбе, те да из спроведених истражних радњи не произлазе докази на основу којих се може утврдити чија ауторска права или друга сродна права је окривљени Б.Д. неовлашћено користио, будући да набрајање филмова за која различита предузећа сматрају да имају право да их дистрибуирају или да су њихови власници не може представљати доказ у кривичном поступку, с обзиром да није поткрепљено релевантним писменим исправама. По оцени овог суда, првостепени суд даје потпуно нејасне разлоге који се тичу појма ауторског дела, имовинских права у вези ауторског дела и права давања примерака ауторског дела у закуп, с обзиром на то да право дистрибуције ауторских дела на територији Републике Србије имају привредни субјекти на основу закључених уговора са носиоцем ауторских права за одређена ауторска дела. Одредбом члана 199 Кривичног законика је прописано да ко неовлашћено објави, снимити, умножи или на други начин јавно саопшти у целини или делимично ауторско дело, интерпретацију, фонограм, видеограм, емисију, рачунарски програм или базу података казниће се законом до три године, па је заправо предмет заштите овог кривичног дела свако ауторско дело. Када се има у виду цитирана одредба, те одредба члана 9. Закона о ауторским и сродним правима којом је прописано да се аутором сматра лице чије су име, псеудоним или знак назначени на примерцима дела или наведени приликом објављивања дела, док се другачије не докаже, то се у овом конкретном случају долази управо до обрнутог доказивања, тачније свако лице које врши дистрибуцију би требало да докаже или да је овлашћен да врши дистрибуцију или да је управо он аутор. По оцени Апелационог суда у Београду првостепени суд је терет доказивања права ауторства ставио дистрибутерима, што је супротно члану 9. Закона о ауторским и сродним правима, с обзиром на то да је управо терет доказивања права ауторства на лицима која сматрају да су аутори или да имају право за дистрибуцију.

(Решење Вишег суда у Београду К ПоЗ 63/11 од 06.6.2012. године и решење Апелационог суда Кж-2 ПоЗ 37/12 од 25.9.2012. године)

Аутор сентенце: мр Сретко Јанковић, судија